

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 221/2022
15.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Дубравке Дамјановић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела ситна крађа, утаја и превара из члана 210. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Агима Камбери, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бујановцу К 263/20 од 22.02.2021. године и Вишег суда у Врању Кж1 107/21 од 28.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 15.03.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бујановцу К 263/20 од 22.02.2021. године и Вишег суда у Врању Кж1 107/21 од 28.09.2021. године у односу на повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9) и члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу К 263/20 од 22.02.2021. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела ситна крађа, утаја и превара из члана 210. став 1. КЗ, па му је изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од два месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у време проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Окривљени је обавезан на плаћање паушалног износа од 3.000,00 динара и трошкова кривичног поступка у износу од 5.068,00 динара, том суду у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Врању Кж1 107/21 од 28.09.2021. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Агим Камбери, због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 2), члана 439. тачка 1) и члана 441. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Указујући на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаном правноснажном пресудом оптужба прекорачена, тиме што је првостепени суд у изреку пресуде у чињенични опис дела додао да је кривично дело извршено „савлађивањем већих препрека и то прескакањем жичане ограде висине 1,20 м а која је на неким местима висине 90 цм, изнад које је целом дужином провучена бодљикава жица“, који навод није био означен у диспозитиву оптужног предлога Основног јавног тужиоца у Врању Кт 269/19-1 од 07.10.2019. године, на који начин је оптужба измењена на штету окривљеног.

Врховни касациони суд изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, оцењује као неосноване.

Из списка предмета произлази да је Основни јавни тужилац у Врању против окривљеног АА, поднео оптужни предлог Кт 269/19-1 од 07.10.2019. године, због кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 30. КЗ, након чега је поднеском од 23.11.2020. године изменио оптужни акт у погледу правне квалификације кривичног дела тако што је окривљеном ставио на терет извршење кривичног дела ситна крађа, утаја и превара из члана 210. став 1. КЗ, и у погледу чињеничног описа дела, тако што је у диспозитиву оптужног акта навео да је окривљени предметно кривично дело извршио „савлађивањем већих препрека и то прескакањем жичане ограде висине 1,20 метара, а која је на неким местима висине 90 цм изнад које је целом дужином провучена бодљикава жица“, који наводи су садржани и у чињеничном опису дела у изреци првостепене пресуде.

Стога су оцењени као неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, да је првостепени суд изменио изреку пресуде у односу на оптужбу, а тиме што је изрека пресуде измењена у односу на првобитни оптужни предлог јавног тужиоца, по оцени овог суда, објективни идентитет између оптужбе и пресуде није измењен на штету окривљеног.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је оценио као неосноване наводе захтева да је правноснажна пресуда донета уз учињену повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче и повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, наводима да се у радњама окривљеног не стичу законска обележја кривичног дела ситна крађа, утаја и превара из члана 210. став 1. КЗ, с обзиром на то да у конкретном случају није дошло до одузимања горива, јер окривљени није успоставио потпуну државину над покретном ствари, која би му омогућила слободно располагање, услед чега није наступила ни последица кривичног дела, па како је према одредби члана 30. став 1. КЗ, кажњив само покушај кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора од пет година или тежа казна, а за покушај другог кривичног дела само кад закон изричито прописује кажњавање и за покушај, те да је за кривично дело из члана 210. КЗ, прописана новчана казна или затвор до шест месеци, а законом није изричито прописано кажњавање за покушај тог кривичног дела, то дело окривљеног није кривично дело.

Бранилац окривљеног је ове наводе већ истицао у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и на страни 3. у шестом и седмом ставу и на страни 4, у првом и другом ставу образложења пресуде дао јасне и довољне разлоге које у свему прихвата Врховни касациони суд и на исте упућује, у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Поред изнетог, бранилац у захтеву истиче и то да се битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, огледа и у томе што из изреке пресуде није јасно да ли је било савладавања једне или више препрека, односно где је окривљени прескочио жичану ограду. Међутим, по оцени овога суда, бранилац окривљеног, иако се формално позива на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, изнетим наводима у суштини указује на неразумљивост изреке у погледу чињеничног описа дела, који недостатак пресуде је прописан као повреда закона из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

Према наводима захтева, правноснажном пресудом учињена је и повреда закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, јер пресуда нема разлога о одлучним чињеницама, а они разлози који су дати су потпуно нејасни и у знатној мери противречни.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, Врховни касациони суд је захтев браниоца окривљеног АА, у овом делу оценио као недозвољен.

Из напред изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић